

Sinai-terrorisme skal stoppes gennem økonomisk udvikling

7. nov. 2014 – En førende, egyptisk økonom skriver, at den bedste måde at gøre en ende på terrorismen på Egyptens Sinai-halvø er gennem en ekspansiv, økonomisk udvikling, som kan forøge regionens befolkningstal. Sinai-halvøen ligger mellem Suezkanalen og Egyptens grænse mod Israel og Gaza-striben, og er hjemsted for Egyptens alvorligste terrorgrupper. I sidste uge dræbtes flere end 30 medlemmer af Egyptens sikkerhedsstyrker.

Ahmed El-Sayed Al-Naggar, en førende økonom og redaktør for den regeringsstøttede avis Al Ahram, skrev forslaget til en plan til bekæmpelse af terrorisme i Sinai gennem økonomisk udvikling. Planen blev publiceret i avisen den 4. nov.

Han skriver først, at grundlaget for terrorismen i regionen er, at meget af økonomien, især i det nordlige Sinai, er baseret på den sorte økonomi, primært smugleri: narkotika, våben, produkter med tilskud såsom cigaretter, der går til og fra Egypten, Gaza-striben, Israel og andre lande. Denne virksomhed har kunnet blomstre, fordi regionen under den egyptisk-israelske fredsaftale er blevet demilitariseret og forvandlet til en bufferzone. Som et resultat har regionen manglet reel økonomisk udvikling. Al Naggar insisterer på, at »omfattende udvikling og mangedobling af Sinais befolkning er hovedforsvarslinjen og særdeles effektivt, det være sig mht. at konfrontere et zionistangreb eller radikale, voldelige terroriststyrker.«

I øjeblikket er befolkningstætheden under 10 mennesker pr. km². Måden at forøge sikkerheden i området på er ikke ved at gøre det til et ingenmandsland, siger han, men i stedet, at »en konstant forøgelse af dets befolkning er et omfattende middel til strategisk forsvar.«

Han siger også, at politikken med at lukke grænseovergangene mellem Egypten og Gaza i lange perioder burde have været ophævet, fordi det kun er til gavn for smuglerne, og derfor må »grænseovergangen altid være åben for lovlig handel og persontransit, i overensstemmelse med Egyptens visumregler.«

Eftersom området er sensitivt, bør dets udvikling »kun gennemføres af egyptiske hænder, hjerner og penge, og de Egyptiske Væbnede Styrker må have vetoret over enhver civil økonomisk operation der. En væsentlig del af udviklingsprojekterne i Sinai må imidlertid gennemføres af statslige selskaber i de mere militært følsomme områder af Sinai.«

Al Naggar identificerede turisterhvervet, som dominerer syden, som en sikkerhedsrisiko, fordi det er et let mål for terrorister, og terrorisme ville slå erhvervet ihjel. Hvad der var vigtigere, sagde han, var at udvikle »Sinais enorme råmaterialer, såsom mineraler, stenbrud, landbrugsjord, fiskeri, anlæg til destillation af vand og vareproduktion inden for alle felter, især inden for stenbrudsprodukter og landbrugsindustri, ved at udnytte Sinais landbrugspotentiale«. Desuden burde Sinai ikke anses for blot at være et sikkerhedsproblem, »men snarere som opbygning af statens og nationens integritet. Dette vil sige hver borgers ret til at deltage i udvikling, og nationens ret til at omfordele befolkningen ved at udvide udviklingen til nye områder.«

Han foreslår at bringe folk ind i området ved at bygge den nødvendige infrastruktur og projekter, der fokuserer på landbrug, fiskeri og mindre projekter med dyrehold, fjerkræ-, kanin- og fiskeopdræt, agro-industri, så vel som værksteder for kunsthåndværk og håndværk.

At tilbyde nyuddannede fra landbrugsskolerne statslandbrug på op til 5.000 feddan[1] ville være med til at udvikle landbrug, argumenterer han og siger, at der bør vedtages love, som kun tillader egyptere at købe jord. Han tilføjede, »Staten kan

også regulere finansiering af landvindings- og opdyrkningsprojekter i Sinai på statsejet jord gennem investeringscertifikater i lighed med den proces, der anvendes til at finansiere udgravningen af den nye Suezkanal.«

Foto: Smuglertunneller i byen Rafa på grænsen til Israel

[1] 0,42 ha